

ÇAĞDAŞ DƏRSLİK PROBLEMİ VƏ “ƏDBİYYATIN TƏDRİSİ METODİKASI”

Mahmud ALLAHMANLI,
filologiya elmləri doktoru,
professor

Son dövrün həyat reallıqları bir daha təsdiqləyir ki, işi işbilənlərə tapşırmaq lazımdır. Tanınmış metodist alim Fəxrəddin Yusifovun “Ədəbiyyatın tədrisi metodikası” (Bakı, ADPU, 2023) dərsliyi ilə tanış olduqdan sonra bu fikir təzədən yadıma düşdü və yazını da əvvəldən axıra qədər bu düşüncələr içərisində yazmağa kökləndim. Azərbaycanın müstəqilliyindən sonrakı dövrlərin bütün prosesləri, ictimai, siyasi mədəni sahədə nə varsa hamısı bu həqiqəti aydınlığı ilə ortaya qoyur. Məktəb, tədris, dərslik sahəsində isə bu daha aydınlıqla özünü göstərir. Yeniləşmə adı ilə nəzərə çarpan tendensiyalar olmanın problemlərin qalaqlanmasına, yaradıcı işdən çox dağıdıcı funksiyaların aparıcılığına şərait yaratması ilə müşahidə olunur. Bir növ təhsil, tədris səriştədən çox uzaq təcrübə meydanına çevrilir. Halbuki, təhsil bütün mahiyyətilə strateji məsələdir və ona bu kontekstdən yanaşmaq düşüncəsini aşılamaq ümdə olandır. Orta və ali məktəblərdə dərslik adına yazılan kitabların mühüm qismi buna nümunədir.

Zəngin təcrübəyə və aydın tərəkürə malik, təhsilin problemlərini bütün incəliklərinə qədər bilən və öz içərisindən keçirən ziyalı mühitimiz var. Orta əsrlərdən on doqquzuncu yüzilliyə doğru irəliləyən klassik məktəb təcrübəsi daim yeniləşmələrlə, mühitin və zamanın ehtiyaclarına hesablanan əlavələrin, yaradıcı dərs modellərinin nümunəsi ilə səciyyələnmişdir. Yaxın iki yüz ilin məktəb və dərslik təcrübəsi bunun tipik örnəyidir. M.Ş.Vazehin, S.Ə.Şirvaninin, M.Mahmudbəyovun, A.Şaiqin, R.Əfəndiyevin, F.Ağazadənin, S.M.Qənizadənin, B.Çobanzadənin, H.Araslının, Ə.Qarabağlının, C.Əhmədovun, A.Hacıyevin, S.Hüseynoğlunun, B.Həsənovun və başqalarının zəngin məktəb təcrübəsi və dərsliyin problemlərini bütün təfsilatı ilə müşahidələri daim gediləcək yolun perspektivlərini müəyyənləşdirmiş və bu gün də buna sədaqət nümayiş etdirməkdədir.

Metodist alimimiz F.Yusifovun “Ədəbiyyatın tədrisi metodikası” dərsliyi klassik ənənənin uğurlu yekunu kimi ortaya çıxmışdır. Sivilizasiyada inteqrasiya, ədəbi-mədəni yaddaş etnokulturoloji sistemin zəngin təcrübəsi ilə həmahəng addımlıqda tarixi yazmaq və yaratmaq imkanı qazanır. Keçmişdən gələcəyə aparıcı yol bu kutsallığın və təcrübənin uca tutulması sayəsində həm keçmişdən, həm də gələcəkdən

eyni vaxtda keçə bilmək haqqına sahib çıxır. Daha doğrusu, prosesin ortaqlığını müəyyənləşdirməklə və ona əməl etməklə mövcudluğunu ortaya qoya bilir. Bütün bunlar özlüyündə F.Yusifovun dərsliyində əksini tapan problemlərin qoyuluşu və həllində bir məram, konsepsiya səviyyəsində özünü göstərir.

“Ədəbiyyatın tədrisi metodikası” dərsliyi üzərində müəllifin təzədən işlədiyini bildirdim və söhbətlərimizdə gərəklə əlavələrin ora gətirilməsini tez-tez dediyinin şahidi olurdum. Demək olar bütün düşüncəsi ilə ora köklənmişdi və nə edəcəkləri ətrafında bu və ya digər dərəcədə fikirlərini bölüşürdü. Artıq həmin dərslik çap olub və geniş ictimaiyyətə təqdim edilmişdir. Əvvəlki nəşrlərə yazı prosesində diqqət yetirdim və köklü dəyişikliklər apardığının, ciddi əlavələr etdiyinin şahidi oldum. “Giriş”inbaşlangıç cümlələrində vurğulanır ki, “ədəbiyyatın tədrisi metodikası fənni pedaqoji universitetin filologiya fakültəsi tələbələrini peşə hazırlığı işində - ilkin müəllim hazırlığında müstəsna rolunu fənlər sırasındadır. Təsadüfi deyildir ki, bakalavr tədris planında ona xeyli vaxt ayrılmışdır. Boloniya prosesinə qoşulma, kredit sisteminin tətbiqi, Avropa təhsil məkanına inteqrasiya bu fənnin mövqeyini daha da artırmışdır. Həm müstəqil kurs, həm də onun ayrı-ayrı problemlərinin seçmə fənni qismində tədris olunması dediklərimizə əyani sübutdur”. Ümumiyyətlə, təhsil, məktəb və tədris problemlərinin geniş kontekstdə təhlili və ümumi dinamik axarının işlənməsi həmişə zəngin təcrübəyə, yaradıcı tərəkürə diqqətli olmağı zəruriləşdirir. Məktəb təcrübəsi, əldə olunan uğurların (təcrübənin) paylaşılmasını zərurət kimi həmişə qarşıya qoyur.

Prosesin dərslik səviyyəsində işlənməsi isə gələnə yolun ümumi mənzərəsinə aydınlıq gətirmək və gediləcək yolu istiqamətləndirmək baxımından müstəsna əhəmiyyət kəsb edir. Metodist alimin bu kitabı illərin təcrübəsi olaraq meydana çıxmışdır. Hər səhifəsində, ayrı-ayrı problemlərin qoyuluşu və həllində özünü göstərən aydın tərəkür və yanaşmalar bunun göstəricisidir. Məsələnin digər tərəfində auditoriyanı bilmək, ehtiyacları fəaliyyətdə (dərs prosesində) görüb müşahidə etmək dayanır. Fəxrəddin müəllim bütün lükdə buradan çıxış etməklə yazdığı dərsliyin alınmasını təmin etmişdir. Burada səriştə, sənət sevgisi, elmi-metodiki qaynaqlara bələdlilik və bunların ortaqlığını bir mənsubluq modeli olaraq faktdaşdırın yüksək müəllim intelleksiyası boy göstərir.

Ümumiyyətlə, sivilizasiyalarda inteqrasiya, ədəbi-mənəvi yaddaş keçmişdən, arxaiq təsəvvürdən gələcəyə və günümüzdə, günümüzdən sonrakı zamanlara bu yolla, bu karvanla daşınmağa həssaslıq göstərir. “Ədəbiyyatın tədrisi metodikası fənninin predmeti və nəzəri əsasları”, “Ədəbiyyatın tədrisi tarixi”, “Azərbaycan Respublikasında ümumi təhsilin dövlət standartları”, “Ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulumu)”, “Ədəbiyyat kursunun məzmunu və öyrədilməsi sistemi”, “Təlim strategiyası. Ədəbiyyat tədrisinin təşkili” və s. başlıqlar altında verilən təhlillər keçmişlə gələcək arasında tədrisin gedişi müstəvisində körpü funksiyasını yerinə yetirir.

Azərbaycan dövlətinin təhsil strategiyası bütün aspektləri ilə təhsil qanununda (2009) və ona qədər (həm də

ondan sonra) qəbul olunan qərar və qətnamələrdə özünün əksini tapmışdır. “Ümumtəhsil konsepsiyası (milli kurikulum)” (30 oktyabr 2006-cı il), “Fasiləsiz pedaqoji təhsil və müəllim hazırlığının konsepsiya və strategiyası” (25 iyun 2007-ci il), “Ümumtəhsil pilləsinin dövlət standart və proqramları” (3 iyun 2010-cu il), “Ali təhsil pilləsinin dövlət standartı və proqramı” (2010), “Ümumtəhsil məktəbləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı” (2013), “Ümumi təhsilin dövlət standartları” (2020) və s. sənədlər dövlət və hökumətin təhsil siyasətinə xüsusi həssaslığın göstəricisidir. Müəllifin də bunları başlangıç yazıda illər üzrə qeyd etməsi dərsliyin yazıldığı konsepsiyanın bir prinsip olaraq hansı strategiyaya bağlandığını aydınlıqla göstərir.

“Ədəbiyyatın tədrisi metodikası” dərsliyi müasir təcrübəni ümumiləşdirmək və əldə olunan zənginliyi tələbələrə (gələcək müəllimlərə) aşıla-

maq kimi möhtəşəm amala köklənir. Bütün bunlardan çıxış edərək tədqiqatçı-metodist alim vurğulayır ki, “ƏTM-i öyrənmədən orta məktəbdə ədəbiyyat tədrisinin məqsəd və vəzifələrini, ədəbiyyatın tədrisi tarixini; orta məktəbdə ədəbiyyat fənninin məzmununu və strukturunu; orta məktəbdə ədəbiyyatdan proqram materiallarını (ədəbi əsərlər, tarixi-ədəbi icmallar, sənətkarların həyat və yaradıcılıq yoluna dair materiallar, ədəbiyyat nəzəriyyəsinə dair nəzəri məlumatlar) təlim-tərbiyəvi əhəmiyyətini və tədrisi yollarını; ədəbiyyatdan sinifdən xaric və məktəbdən xaric işlərin məzmununu və təşkili yollarını; əyani və texniki vasitələrin, internet resurslarının dərslərə gətirilmə qaydalarını; ədəbiyyat üzrə fəndaxili və fənlərarası inteqrasiya məsələlərinə necə nail olmağı və s. məsələləri bilmək mümkün deyildir”. Göründüyü kimi, bunların hamısı müəllimin fəaliyyət proqramını müəyyənləşdirən ana axar kimi bütöv mahiyyəti ilə dərslikdə özünün ifadəsini tapır və bütünlükdə dərslik ayrı-ayrı bölmələr səviyyəsində bu mahiyyətin aydınlaşmasını diqqət önünə gətirir.

Dərslikdə vurğulanan əsas istiqamətlərdən birisi tələbə şəxsiyyətindən müəllim şəxsiyyətinə keçidin konseptual mənzərəsinin cızılması və müəllimlik fəaliyyətinin kutsallığının dərkidir. Tanınmış metodist uzun illərin təcrübəsinə və elmi-nəzəri ədəbiyyatın bu istiqamətdə dediklərinə (eləcə də məktəb tarixinin ortaya qoyduğu faktlara) istinad edərək bilik, bacarıq, səriştə və sənətsevərliklə yanaşı, müəllimin həm də böyük məhəbbətlə dolu ürəyə malik olmasını da xüsusi önəmli məsələ kimi vurğulayır. N.Tu-

si “yalnız elmi biliklərlə zənginləşmiş mənən sağlam adamlar cəmiyyət üçün faydalı ola bilər” söyləyirdi. Müəllim adı isə bütün parametrlərdə bunu daşımağa və reallaşdırmağa, nümunə olmağa köklənmişdir.

“Yaddaş məktəbi”ndən “düşüncə məktəbi”nə keçidlə səciyyələnən və “düşüncə məktəbi”ni prinsip olaraq əsas çevirən təhsil proqramı həyatı bacarıqlar, bu bacarıqların daim inkişafını şəxsiyyətyönümlülük və nəticəyönümlülük müstəvisində istiqamətləndirməyə həssaslıq nümayiş etdirənlərlə təlim prosesində islahat və dəyişikliklərin aparılmasını bir zərurət olaraq qarşıya qoyur. Bütün bunlar kontekstində məsələyə yanaşan tədqiqatçı alim çox doğru olaraq vurğulayır ki, “təlimdə əməkdaşlıq, qarşılıqlı anlaşma, subyekt-subyekt münasibətləri, şagirdin maraq, tələb və ehtiyaclarına ünvanlanma, şəxsiyyətyönümlülük, nəticəyönümlülük, inteqrativlik və s. məsələlər əsas məzmun çevrilir”. Ümumi konseptual məsələ kimi təhlil olunan bu problemlərin ədəbiyyat fənni timsalında konkretləşməsi və sistemli yanaşmaların mahiyyətə yönlənməsi ilə səciyyələnir.

Təlim özlüyündə bütün funksional səciyyəsi ilə strateji məsələdir və perspektivi, qarşıya qoyulan məqsədi, ona çatmaq üçün planlaşdırılan yol və üsulları özündə ehtiva edir. Məsələyə bu kontekstdən yanaşdıqda təlimin təşkilinə verilən tələblərin polifonik mənzərəsi; təlim mexanizmləri, metod, iş üsullarından tutmuş sinifdən xaric, məktəbdən xaric işlərə qədər bir rəngarənglik özünü göstərir. Məlum olduğu kimi, tədris bütün səviyyələrdə zamanından, mühitindən asılı olmayaraq yeniləşmələrə, müxtəlif əlavələrin olunmasına şərait yaradır və bu onun mahiyyətinə dayanan məsələ olaraq özünü göstərir. İyirminci yüzillik boyu yaranan dərsliklər də məhz bunları əsas kimi götürməklə mühitin, dövrün ortaya qoyduğu tələblərdən çıxış etməklə perspektivi müəyyənləşdirmişdir. Ə.Qarabağlının, C.Əhmədovun, A.Hacıyevin, B.Muradovun, Ş.Mikayılovun, S.Əliyevin (Hüseynoğlunun) və s. müəlliflərin ədəbiyyatın tədrisi ilə bağlı dərslik və dərs vəsaitləri bütün mahiyyəti ilə bu konsepsiya üzərində dövrün və zamanın ehtiyaclarından meydana çıxmışdır. Çağdaş mərhələdə ortaya çıxan dərslik və dərs vəsaitləri də həmin tarixi təcrübənin nəticəsi olaraq yaranmışdır. Haqqında danışdığımız dərslik də bu sıradadır.

Kitabda diqqətli cəlb edən problem məsələlərdən biri tənqidi tərəkürün inkişafında mütaliə və yazı ilə bağlı dərs modelinin təhlilidir və digər dərs modeli fəal (interaktiv) dərsliyin aparılması məsələsidir. Düşünməyə yönəlmə, dərk etmə və düşünmə səviyyəsində gedən proses bütün spektrləri ilə dərsin uğurluluğunun təşkilinə və şagirdin bilik, bacarıq və vərdişlərinin formalaşmasına hesablanır. Dərslikdə bunun geneologiyası, mahiyyət səviyyəsində hansı nəticələrlə özünü təzahür etdirə bilməsi məsələləri bir bütöv olaraq açılma məqsədi daşıyır. Daha doğrusu, tələbələrə tədrisin zənginlik xronotoplarını çatdırmaq və mənimsətmək təsəvvürü formalaşdırır. Çünki fəal (interaktiv) təlimə gələn yol tarixi təcrübənin zənginliyinə, məktəb ənənəsinin əldə etdiyi nailiyyətlərin ümumi diaxroniyasına dayanır.

(Davamı 9-cu səhifədə)

Məsələlərə tipoloji yanaşmalarda diqqət yetirən F.Yusifov fəal-(interaktiv) təlimlə bağlı vurğulayır ki, “fəal(interaktiv) dərslərşagirdləri seyr dünyasına aparan, onları qəlbən və ruhən dərse bağlayan, problemləri görməyə istiqamətləndirən, onları axtarışlara, düşünməyə, fikir mübadiləsi aparmağa, işgüzar ünsiyyətə sövq edən, onlarda sərbəst düşüncəni və həyati bacarıqları inkişaf etdirən maraqlı dərslər modellərindən biridir. Ənənəvi dərslərdə bir yeknəsəklik, cansıxıcılıq, monotonluq müşahidə olunduğu halda, bu dərslərdə istifadə olunan üsulların rəngarəngliyi, iş formalarının müxtəlifliyi, fəal müzakirələr ona daha işgüzar və emosional çalarlar gətirir”. Doğrudan da, bu şagirdyönümlük müstəvisində prosesin qurulması və dərslər tipinin adda ehtiva olunan məzmunla bağlanmaqla mahiyyəti əks etdirir və prosesin gedişi haqqında dolğun təsəvvür formalaşdırır.

Təfəkkür aydınlığına dayanan problemlərin qoyuluşu və təhlilində diqqətçəkici məsələlərdən birisi terminlər, ayrı-ayrı adlar və texnologiyə vasitələrlə əlaqəli verilən şərhhlərdir. Ümumiyyətlə, son dövrlərin ədəbi-mədəni prosesi, elmi-nəzəri konsentrasiya müxtəlif səviyyələrdə terminalogiyanın işləkliyinə həssaslığı, daha doğrusu, meyillənmələri diqqət önünə gətirir. Terminologiyanın təbii gəlişi qəbul olunandı və həmişə də bu özünü göstərib, ancaq süni səviyyədə terminlərə meyillilik qəbuləilməz bir məsələdir. F.Yusifov dərslər boyu bütün səviyyələrdə terminlərə (eləcə də problemlərə) auditoriyanın başa düşəcəyi tərzdə aydınlıq gətirir. Məsələn, fəal-(interaktiv), kurikulum, fasilitator və s. terminlər, eləcə də problemlər ətrafında mülahizələri bariz örnəkdir və məktəb təcrübəsinin zənginliyinə bağlanır.

Geniş və zəngin fakturanı sərgiləyən məktəb təcrübəsi yaradıcı mahiyyəti və cəmiyyət səviyyəsində funksional rolu ilə həmişə yeniləşmələrə, nailiyyətlərin yayılmasına və ciddi diskusiyalara əsas olmuşdur. Çağdaş mərhələdə fəal(interaktiv) təlimlə aparılan dərslər haqqında müxtəlif təhlil yazılar özünə yer alır və bunun tədrisə gətirdiyi iş formaları, qrup işləri həm də dərslərin mahiyyətinə əlavələrin edilməsi ilə xarakterizə olunur. Motivasiya, tədqiqatın aparılması, məlumat mübadiləsi, müzakirə və təşkil prosesi canlı və kollektiv fəaliyyət üçün əlavə imkanlar yaratmaqla faktlaşır. Bir növ münbit şəraitdə imkanların ortaya çıxması üçün zəmin rolunu oynayır.

ÇAĞDAŞ DƏRSLİK PROBLEMİ VƏ “ƏDBİYYATIN TƏDRİSİ METODİKASI”

Müasir dünyanın yeniləşən üzü, müxtəlif aspektlərdə özünü göstərən informativ texnologiyalar, keyfiyyət yeniləşmələri təbii proses olaraq təlimdə də yeniləşmələri və əlavələrin aparılmasını qaçılmaz edir. Bütün bunlar kontekstində ümumi prosesə diqqət yetirən müəllif çox doğru olaraq vurğulayır ki, “yaddaşa əsaslanan, onun daha çox yüklənməsinə istiqamət götürən, ancaq biliklərin verilməsinə çalışan, şagirdin hafizəsinə hesablanan, tədris olunan fənnin mənafeyini əldə rəhbər tutan ənənəvi təhsil paradigması internet,informasiya bolluğu, elmi-texniki sıçrayışlar əsrinin sərt tələbləri ilə ayaqlaşma bilməzdi. İnformasiya bolluğu, əlçatanlığı, onların əldə olunması yollarının müxtəlifliyi öyrənmənin qarşısına yeni tələblər qoymağa başladı”. Bütün bunlar özlüyündə zərurət olaraq reallığı əks etdirəcək iş modellərinin və məktəbin funksional rolunun aparıcılığında müəyyən işlərin görülməsini zərurət olaraq qarşıya qoydu. “Əməkdaşlıqla (kollektiv) təlim texnologiyası”, “Layihələr metodu ilə təlim texnologiyası”, “Keys metod təlim texnologiyası”, “Modulla təlim texnologiyası” başlıqları altında verilən təhlillər, eləcə də “Fəal (interaktiv) təlimin mexanizmləri” ətrafında söylənən mülahizələr bütün spektrləri ilə tələbələrə bu yeniləşməni aşılamaq məqsədi daşıyır.

Tədrisin müxtəlif problemləri ətrafında təhlillər aparın və onu gələcək müəllimlərə aşılamağa həssaslıq göstərən müəllif son dövrün elmi-pedaqoji mənzərəsini ümumiləşdirmək müstəvisində fəal (interaktiv) təlimə gəlişin mahiyyətini sırf reallıq baxımından konkret dərslər nümunələri ilə açıqlayır. Buradakı iş formaları (fərdi iş, cütlərlə iş, kiçik qruplarla iş, böyük qruplarla iş) prosesin canlılığına və imkanların ortaya çıxmasına geniş şərait yaradır. Bundan əlavə dərslərdə planlaşdırma baxımından verilən təfsilat görülməyəcək işlərlər baxımından yol xəritəsi funksiyasını yerinə yetirir və müəllimin fəaliyyət programının mahiyyət və məzmununda nələrin dayandığını diqqət önünə gətirir. “Ədəbiyyat dərslərinin növləri”, “Gündəlik plan nümunəsi”, “Dərslərin mərhələlərinə görə təxmini vaxt bölgüsü”, “Dərslərin gedişi”, “Cari (gündəlik) planın tərtibinə dair tövsiyələr” və s. mahiyyəti ilə tələbələrə mütəxəsssi kimi formalaşmasına yönəlmiş işlərdir.

Ümumiyyətlə, Azərbaycan məktəb tarixi bütün zamanlarda yeniləşmələrlə, müxtəlif məktəb təcrübələrinin, dərslər nümunələrinin yayılması və tətbiqi mənzərəsi ilə səciyyəvilik qazanır. Orta əsrlərin klassik məktəb təcrübəsi, on doqquzuncu yüzillikdən üzü bəri müşahidə olunan yeniləşmələr ədəbiyyatın tədrisində də bir prinsip olaraq əsas götürülməklə zənginləşmələrə yol açmışdır. Son dövrün (müstəqillikdən sonrakı mərhələ) texnologiyə vüsəti zəngin pedaqoji təcrübəyə öz töhfələrini vermiş və bu bütün paradigması ilə respublika səviyyəsində görünməkdədir. Metodist alim F.Yusifovun “Ədəbiyyatın tədrisi metodikası” dərsləri bütün bu proseslərin yekunu və ifadəsi olaraq ortaya çıxmış, bundan sonrakı proseslərin dinamik mənzərəsinin əks etdirmək baxımından örnəyə çevrilmişdir.